

[Finansministeren.]

sødden er jo et praktisk middel, som jeg tror de fleste arbejdsgivere vil foretrække ved lønudbetalingen.

Tænk, hvad der vil ske, hvis hr. Ninn-Hansens system blev gennemført og f. eks. B & Ws arbejdere — jeg ved ikke, om der er 6.000-7.000 mand derude nu — torsdag eller fredag aften, hvor de nu har deres lønudbetaling, stormede hen — lad os nu sige, de valgte de banker og sparekasser, der ligger på Christianshavn — for at få deres penge udbetalt. Nogle penge skulle de bruge, er jeg sikker på. De er ikke så velhavende, tror jeg, derude på B & W endnu, at de kan lade være med at gå hen og hæve deres løn. Der ville jo blive fuldstændigt kaos på Christianshavns Torv; det er helt oplagt. Det ville der vel i øvrigt blive over hele byen, for vi må jo gå ud fra, at ikke kun B & W, men også mange andre virksomheder skulle havde det system, hvis det var frivilligt.

Så vidt jeg kan bedømme og vurdere det, ville det betyde et rent og skært sammenbrud for banker og sparekasser. Jeg tror ikke, de kan klare det. Jeg tror, det ville blive indviklet og forvirret. Det ville heller ikke blive et lige skattesystem; der ville ikke blive lighed for borgerne, således som vi vil have det, og det er det, jeg lægger mest vægt på.

Jeg tror som sagt ikke, man skal have to forskellige skattesystemer, så borgerne kan spekulere i, om de vil være med i det ene eller det andet. Tænk, hvis folk fulgte de konservatives anvisninger og valgte frivilligt — og det er jo dejligt, når det er frivilligt. Så kom de måske ind i det ene system, fordi de havde regnet ud, at det med deres indtægtsudvikling det næste år kunne betale sig. Men hvad så om 25 år eller måske bare om 3 år? Da kunne det måske ikke betale sig. Skal man virkelig sige til skatteyderne, at de foruden at betale skat også skal være små spekulanter med hensyn til, om det kan betale sig at gå ind i det ene eller det andet skattesystem? Det synes jeg ikke. Jeg tror heller ikke, at størstedelen af skatteyderne ville kunne foretage den spekulation. De er simpelt hen ikke i stand til at overse det. Mange af dem ville begå fejltagelser og blive sure på hele skattesystemet. Nej, det kan vi ikke være interesseret i. Også ud fra det synspunkt må vi

altså have samme system for alle danske borgere.

Som sagt, jeg tror ikke på det med det frivillige og jeg har i dag konstateret, at det konservative parti står fuldstændig alene i denne sag, helt isoleret.

Og jeg har altså ikke forstået på hr. Ninn-Hansen — som ganske vist talte herom — at han ville forhandle og samarbejde, således som vi jo har lagt op til det med vort forslag. Det er klart, at når skattefradragsreglen er bevaret i dette forslag, er det, fordi det er et oplæg til forhandling i et folketing, hvor vi ved, at 4 partier er tilhængere af bevarelse af denne skattefradragsret. Det er klart, det er et forhandlingstilbud, men jeg synes ikke, at vi her i dag hverken fra venstre eller de konservative har mødt et virkeligt forhandlingstilbud. Jeg føler ingen trang til at gå ind på alle de enkeltheder, der har været nævnt, men det, man tilbyder at forhandle om, hvad er det? Det er alt det, der interesserer venstre og det, der interesserer de konservative. Tilbyder man forhandling om det, der interesserer landets trods alt største parti, socialdemokratiet, som har regeringsmagten i dette øjeblik? Tilbyder man forhandling om det? Det har vi ikke hørt noget om. Når man ikke er imødekommende over for det forslag, som ligger på bordet, og som er fremsat til forhandling, vil jeg ikke kalde det for tilbud om forhandling.

Om hr. Baunsgaards indlæg vil jeg gerne sige, at jeg synes, der var mange positive ting i det. Jeg har også til hr. Baunsgaard i en diskussion på Nærum Nylon sagt, at jeg synes, der er gode ting i det radikale forslag. De er tilmed så gode, at vi, hvad angår det meste af det, hr. Baunsgaard sagde heroppefra — og som jeg selvfølgelig kendte i forvejen fra forslaget — udmærket kunne være med dertil. Det gælder således forenklingen, det gælder hr. Baunsgaards synspunkter med hensyn til de omkostningsbestemte fradrag, tilskudsfradrag o. s. v. Her har vi nøjagtig den opfattelse, som hr. Baunsgaard gav udtryk for.

Der er dog én ting, vi reagerer imod, og som jeg reagerer imod som grundlag for en forhandling om — jeg understreger igen — det forslag, der ligger til forhandling, nemlig regeringens kildeskatteforslag, og det er, at man fra radikal side siger: skattesystemet må forenkles, og denne forenkling skal være